

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/342/2021
Identifikačné číslo spisu:	5817202790
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:5817202790.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne Stredoslovenskej distribučnej, a. s., so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke 2927/8, IČO: 36 442 151, proti žalovanému L. V., bývajúcemu vo X., X. XXX, zastúpenému advokátom JUDr. Jurajom Macíkom, so sídlom Petelenova 4, Banská Bystrica, o zaplatenie sumy 1.448,11 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Námestovo pod sp. zn. 2Csp/51/2017, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 31. marca 2021 sp. zn. 6CoCsp/24/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobkyňa má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 22. mája 2019 č. k. 2Csp/51/2017-88 vyhovel žalobe, a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1.448,11 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 6. februára 2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) tak, že žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1 Vo svojom odôvodnení uviedol, že z výsluchu svedka U. M. (ďalej len „svedok“) mal súd prvej inštancie za preukázané, že neoprávnený odber elektriny žalovaným preverili pracovníci žalobkyne na mieste samom, kde zistili, že došlo k neoprávnenému zásahu do meradla, v dôsledku čoho meradlo nesprávne zaznamenalo spotrebu elektriny. Elektrometer nezaznamenával spotrebu elektriny, hoci boli elektrické spotrebiče zapnuté, a ampérmeter, ktorým meral ďalší člen kontrolnej skupiny, nameral záťaž na odbernom mieste žalovaného. Z výsluchu svedka bolo rovnako vyvrátené tvrdenie žalovaného, že sa mu pracovníci kontrolnej skupiny nepreukázali a že neoprávnený zásah vykonali pracovníci žalobcu. Z výsluchu svedka ďalej vyplynulo, že práve žalovaný bol voči pracovníkom kontrolnej skupiny agresívny a nechcel ísť pustiť do domu, v dôsledku čoho musela byť privolaná policajná hliadka. Súd prvej inštancie preto dospel k záveru, že žalovaný odoberal neoprávnene elektrickú energiu, nakoľko ju odoberal tak, že v dôsledku neoprávneného zásahu do určeného meradla toto nesprávne zaznamenávalo

spotrebu energie. Výšku škody súd prvej inštancie vypočítal podľa Vyhlášky č. 282/2012 Z. z. (ďalej len „vyhláška“) za obdobie 183 dní, pričom použil jednotkové ceny elektriny z cenníka pre distribúciu elektriny pre domácnosti pripojené do distribučnej sústavy spoločnosti SSE - Distribúcia, a. s., platné a aktualizované v roku 2015 a 2016, podľa skutočne nameraných a zadokumentovaných hodnôt, ktoré boli preukázané výsluchom svedka a protokolu o kontrole. Súd prvej inštancie spolu s náhradou škody priznal žalobkyni aj tzv. zisťovací poplatok, ktorý žalovaný počas konania nespochybnil, len namietal jeho výšku. Vzhľadom na vyhodnotenie žaloby ako dôvodnej sa stal dôvodným aj úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne splatný od 6. februára 2016, t. j. počnúc nasledujúcim dňom po splatnosti faktúry, ktorou žalobkyňa vyúčtovala náhradu škody, a náklady spojené so zisťovaním a odstránením neoprávneného odberu elektriny.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného rozsudkom z 31. marca 2021 sp. zn. 6CoCsp/24/2020 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 CSP. Konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci, vec správne právne rozhodol, a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP.

2.1 Primárne vo svojom odôvodnení odvolací súd zdôraznil, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi. Na námietku žalovaného, že zistenie neoprávneného odberu elektrickej energie je možné len zo strany spoločnosti „meteorológia, s. r. o.“ odvolací súd poukázal na úpravu § 31 ods. 1 písm. e/ bod 3 a § 46 ods. 4 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike. Z uvedených ustanovení je podľa odvolacieho súdu možné vyvodiť, že práve žalobkyňa ako prevádzkovateľka distribučnej sústavy zodpovedá za to, že elektrina je odberaná v súlade s právnymi predpismi, a v prípade zistenia neoprávneného odberu elektriny je potom v kompetencii žalobkyne, aby si uplatnila voči zodpovednej osobe nárok na náhradu škody. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalovaného na výšku škody odvolací súd uviedol, že výška škody bola vypočítaná v súlade s vyhláškou v zmysle meraní vykonaných dňa 20. januára 2016, čo potvrdil aj svedok. Odvolací súd podotkol, že žalovaný vierohodnosť svedeckej výpovede žiadnymi skutočnosťami nespochybnil ani nenavrhol vykonať ďalšie dôkazy. K námietke žalovaného o nesúlade zápisnice a zvukovej nahrávky odvolací súd uviedol, že z právnej úpravy nevyplyva povinnosť doslovného prepisu nahrávky z pojednávania, zápisnica sa vyhotovuje len fakultatívne a jej obsah je definovaný v § 99 ods. 1 druhá veta Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“). V prípade, ak sa žalovaný cítil dotknutý nesprávnosťou obsahu zápisnice, mohol uvedené namietat v podanom opravnom prostriedku, nakoľko jeho všeobecné tvrdenia o nesúlade nahrávky a zápisnice nemali z hľadiska odvolacieho prieskumu rozhodnutia žiadny význam. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP, a § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj ako „dovolateľ“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodil z § 420 písm. f/ CSP. Dovolateľ v úvode svojho dovolania zopakoval, čo bolo obsahom rozsudku odvolacieho súdu. Následne dôvodil:

(i) v právnom vzťahu so žalobkyňou vystupoval ako spotrebiteľ, na čo konajúce súdy nebrali z procesného hľadiska náležitý ohľad tým, že si voči nemu nespĺnili rozšírenú poučovaciu povinnosť (súd prvej inštancie priamo a odvolací súd tým, že na to následne neprihliadol), čím boli porušené jeho práva na spravodlivý proces v postavení spotrebiteľa;

(ii) v konaní s ochranou slabšej strany má byť uplatňovaný modifikovaný prejednávaci princíp, a súd má v sporoch s ochranou slabšej strany vyvíjať zvýšenú aktivitu súvisiacu s obstarávaním dôkazných prostriedkov;

(iii) bolo na žalobkyni potrebné preukázať, že na odbernom mieste v tvrdenom období dochádzalo k neoprávnenému odberu elektrickej energie, bez ktorého preukázania a kvantifikácie nemohol byť preukázaný vznik škody na jej strane ani existencia príčinnej súvislosti medzi neoprávneným odberom a škodou, pričom nižšie súdy naplnenie týchto atribútov pre priznanie nároku na náhradu škody de facto prezúmovali;

(iv) neoprávnený odber elektriny trval odo dňa nasledujúceho po vykonaní kontroly odberného elektrického zariadenia, a nie za 183 dní spätne, takýto výpočet nezodpovedá právnej úprave platnej a účinnej v čase kontroly - § 1 ods. 4 vyhlášky č. 292/2012 Z. z., v zmysle ktorej by neoprávnený odber

elektriny trval 1 deň, zodpovedá pritom nedôvodnej aplikácii predchádzajúcej (zjavne prísnejšej) právnej úpravy podľa vyhlášky Ministerstva vnútra SR č. 154/2005 Z. z.;

(v) svedok pri výsluchu vyvrátil vierohodnosť údajov obsiahnutých v Protokole o zistení neoprávneného odberu elektriny, čím je tiež náhrada škody určená nesprávne;

(vi) priznaný tzv. zisťovací poplatok považuje za svojvoľný, a čo do základu a výšky nepreskúmateľný, s týmito poplatkami nebol nikdy oboznámený, a v prípade, ak počas konania namietal, že sú tieto náklady príliš vysoké, súd mal tomuto tvrdeniu v spotrebiteľskom spore pripísať vyššiu mieru prieskumnej činnosti.

3.1. V závere dovolania dovolateľ zhrnul dovolacie námietky, a poukázal na to, že žalobkyňa v priebehu konania nepredložila súdu zmluvnú dokumentáciu medzi ňou ako dodávateľkou a ním ako spotrebiteľom, na základe čoho súdy nemohli preskúmať uplatnený nárok v kontexte ustanovení o ochrane spotrebiteľa, čím podľa žalovaného prišlo k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP.

4. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol. V zásadnom poukázala na argumentáciu prednesenú počas celého konania. Predložila podrobný výpočet škody, ktorá vznikla neoprávneným odberom elektriny, a konkretizáciu položiek týkajúcich sa nákladov na zistenie neoprávneného odberu elektriny. K námietke žalovaného ohľadom nedostatku jej aktívnej vecnej legitímácie poukázala na to, že je držiteľkou povolenia na distribúciu elektriny v zmysle § 3 písm. b/ bod 3 zákona č. 251/2012 Z. z. na časti vymedzeného územia. Poškodeným subjektom je teda spoločnosť SSD, a. s., ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy, ktorej neoprávneným odberom vznikla škoda. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy SSD, a. s. fakturuje škodu priamo odberateľovi elektriny v domácnosti, čo podľa žalobkyne potvrdil aj Úrad pre reguláciu sieťových odvetví v Prevádzkovom poriadku spoločnosti SSD, a. s. v znení článku 8, bod 8.5. Vzhľadom na uvedené má v predmetnom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)] po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch:

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 4/2011).

7. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane (porovnaj rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 172/03).

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho

súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

12. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplyva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 98/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

14. Dovolateľ (právne zastúpený) dovolaním výslovne uplatňuje dovolací dôvod podľa § 420 písm. f/ CSP, zhrňujúc pritom dovoláciu argumentáciu (bod 3.) do konštatovania, že nižšie súdy nesprávne uzavreli otázku preukázanosti žalobkyňou tvrdenej a žalobou uplatnenej pohľadávky čo do základu a výšky a následne nesprávne posúdili jeho status tým, že v skutočnosti s ním opomenuli konať ako so slabšou stranou civilného procesného konania, čím v kontexte na ďalšie procesné postupy, súd prvej inštancie a v nadväznosti na to potom aj odvolací súd v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci s následkom nesprávneho procesného postupu mu znemožnili ako strane sporu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

15. Z odvolania žalovaného vyplýva namietanie: (i) nesúladu zápisnice z pojednávania prvoinštančného súdu zo dňa 22.5.2019 so zvukovým záznamom, (ii) odmietnutia prvoinštančným súdom vykonať žalovaným navrhované dôkazy - predloženie smernice o tom, že svedok M. nebol kompetentný vykonať zistenie neoprávneného odberu elektrickej energie, ktoré oprávnenie má spoločnosť meteorológia s. r. o. a faktúry o poslednom odbere vystavenej mu žalobkyňou, (iii) nesprávnosti nameraných hodnôt svedkom M., (iv) neprítomnosti žalovaného pri manipulácii s elektromerom, ktorú umožňuje metodika spoločnosti meteorológie s. r. o., z čoho vyplýva, že išlo o jednostranný úkon žalobkyne, (v) zavádzania súdu žalobkyňou, ktorá nevie škodu dodnes vyčísliť.

16. Najvyšší súd nemohol ponechať bez povšimnutia, že dovolateľom namietané vady zmätočnosti (bod 3.) neboli žalovaným namietané v odvolacom konaní (bod 15.).

17. Dovolací súd pritom zdôrazňuje, že z princípu racionálneho, efektívneho a inštančného súdneho konania o dovolaní vyplýva, že dovolateľ musí uplatniť celú argumentáciu, ktorú považuje za významnú, rovnako ako všetky dovolacie návrhy už v odvolacom konaní. Úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či tieto argumenty a návrhy odvolací súd riadne preskúmal a či k nim zaujal správny právny záver. Povedané inými slovami, nedávalo by žiaden rozumný zmysel, aby podstatné argumenty a

návrhy, ktoré mohol (a mal) dovolateľ uplatniť už v predchádzajúcom odvolacom konaní, predkladal až dovolaciemu súdu. Takto by totiž nastala celkom absurdná situácia, kedy by najvyšší súd preskúmaval rozsudok odvolacieho súdu (teda jeho „zákonnú správnosť a spravodlivosť“), hoci by však tento odvolací súd nemal žiaden dôvod, pre ktorý by sa mohol (a mal) zaoberať určitou argumentáciou, ktorá mu nebola známa (zrejme), pretože ju dovolateľ nepoužil a „vyčkal“ by s ňou až na konanie pred dovolacím súdom. Inak povedané, dovolanie nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych procesných prostriedkov na ochranu subjektívnych práv dovolateľa, a to nielen formálne, ale aj materiálne, dispozične, teda obsahovo vecne (argumentačne); hodnotové obmedzenie prípustnosti opravného prostriedku nepredstavuje odmietnutie spravodlivosti.

18. V tomto prípade ide totiž o kontradiktórne sporové konanie, v ktorom platí zásada, že práva patria bdelym (vigilantibus iura scripta sunt). Ak potom žalovaný dovoláciu námietku, zakladajúcu prípustnosť a dôvodnosť dovolania, neuplatnil v odvolacom konaní - hoci mu bola známa - v rámci ochrany svojich práv, nemôže ju dovolací súd posudzovať pre nedostatok svojej právomoci (§ 419 CSP a contrario), lebo inak by fakticky preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie namiesto odvolacieho súdu, ktorý však na to nedostal príležitosť.

19. Z uvedeného možno vyvodiť záver, že dovolateľ môže urobiť spôsobilým predmetom dovolacieho konania len také námietky, ktoré už uplatnil v odvolacom konaní, pokiaľ tak s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu urobiť mohol, a tak poskytol príležitosť odvolaciemu súdu sa k nim vyjadriť.

20. V podstate obdobne postupuje vo svojej činnosti aj ústavný súd, z ktorého judikatúry vyplýva, že ak sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť, ale nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc a sťažnosť sťažovateľa odmietne (II. ÚS 70/2017).

21. Najvyšší súd pritom podotýka, že i pri zdôraznení postavenia spotrebiteľa ako slabšej strany v spore, je potrebné mať na zreteli, že aj napriek tomu, že v sporoch s ochranou slabšej strany môže súd aj bez návrhu zaobstarať a vykonať aj taký dôkaz, ktorý slabšia strana nenavrhovala, neznamená to zároveň povinnosť súdu vykonať každý do úvahy prichádzajúci dôkaz, pretože stále platí, že súd rozhoduje, ktorý z dôkazov vykoná (porov. § 185 ods. 1 CSP) a či ide o taký dôkaz, ktorého vykonanie je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci (porov. § 311 a § 319 CSP). Súd v sporoch s ochranou slabšej strany vyvíja zvýšenú aktivitu súvisiacu s obstarávaním dôkazných prostriedkov až v prípade, keď to je nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci samej (pričom rozhodnutie vo veci samej zároveň neznamená aj rozhodnutie v prospech slabšej strany). Ak ale súdu postačia na meritórne rozhodnutie tvrdenia strán a dôkazy získané z dôkazných prostriedkov, ktoré súdu strany predložili, súd nie je povinný obstarávať ďalšie dôkazné prostriedky, ale rozhodne na základe takto zisteného skutkového stavu.

22. Uvedený vyšetrovací princíp v sporoch s ochranou slabšej strany, ktorý je zvýraznením princípu rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces, bol do Civilného sporového poriadku zakotvený predovšetkým v tej súvislosti, že slabšia strana v mnohých prípadoch nemá objektívnu možnosť prístupu k dôkazným prostriedkom a nedisponuje dostatkom informácií, na základe ktorých by mohla bez pochybností preukázať svoje tvrdenia, ktorými sa domáha ochrany svojich práv a právnom chránených záujmov v súdnom konaní. Uvedené nemožno vykladať tak, že súd je povinný aktívne vyhľadávať dôkazy až dovtedy, kým sa mu nepodari preukázať dôvodnosť obrany slabšej strany (resp. jej žaloby, pokiaľ by bola v postavení žalujúceho subjektu) a rozhodnúť v jej prospech, alebo aby slabšia strana v spore celkom rezignovala vo svojej dôkaznej povinnosti a vedenie všetkého dokazovania vo svoj prospech ponechala na súd, pretože aj v sporoch s ochranou slabšej strany sa uplatní zásada bdelym patria práva, ktorá je už ustálenou zásadou rozvíjanou v pomeroch moderného právneho štátu, ktorý subjekty právnych vzťahov poníma ako emancipovaných jedincov, ktorí sa musia aktívne pričiniť o to, aby ich práva boli rešpektované a chránené, a nie sa spoliehať na ochranársku ruku paternalistického štátu.

23. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou

osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435.

24. Najvyšší súd preto (bez zaoberania sa dovolacími námietkami) odmietol dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. f/ CSP.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.